

[Bernhard Baunsgaard]

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte gennemførelsen af denne folketingsbeslutning, sådan som den er udformet, og der er flere grunde hertil. Det er en folketingsbeslutning om i løbet af 20 år uden erstatning at lade samfundet overtage ejendomsretten til al jord, en ekspropriation uden erstatning, og grundlovens § 73, stk. 1, siger klart, at der kun må ske ekspropriation mod fuldstændig erstatning. I bemærkningerne til forslaget om inddragelsen af de nuværende grundværdier fastslår forslagsstillerne selv:

»... jordværdierne på starttidspunktet... inddrages over 20 år...«.

Det er altså en ekspropriation uden erstatning. Det radikale venstres stilling til samfundets overtagelse af jord har altid bygget på princippet om fuld erstatning ved overtagelsen. Det er det princip, der bl. a. giver sig udtryk i vore love om ekspropriation og om det offentliges forkøbsret i overensstemmelse med grundlovens bestemmelser. Vi agter at fastholde dette princip.

Vi er derimod tilhængere af beskatning af de værdistigninger på jord, der stammer fra samfundet. Forslagsstillerne peger i denne forbindelse på jordstigninger stammende fra EF-medlemskabet – en klar indrømmelse af, at medlemskabet i EF har skabt bedre forhold for dansk landbrug.

Med hensyn til hvornår beskatningstidspunktet skal indtræffe for disse værdistigninger, ja, der synes jeg at ordføreren for SF her fremstillede en række sider af problemerne vældig godt. Det bliver formentlig på afhændelsestidspunktet, men jeg vil understrege, at den løbende beskatning har mange fordele, som ikke må glemmes i denne forbindelse, og jeg vil også gerne drøfte en løbende beskatning.

I punkterne 6 og 8 i forslaget til folketingsbeslutning fastslås, at amter og kommuner for fremtiden ikke skal have ret til at pålægge grundskyld. Disse forslag tager vi afstand fra. Efter det radikale venstres opfattelse vil det værdifulde i en løbende grundbeskatning i modsætning til så megen anden beskatning lettest kunne forstås, når grundbeskatningen ligger hos kommunerne, og over for borgerne derude vil det være nemmere at forklare, hvad der sker.

Når forslagsstillerne siger, at afgifterne på jorden skal bruges til skattenedsættelse – man mener formentlig til nedsættelse af de øvrige former for beskatning – så er man jo, når det er staten, det drejer sig om, i en vanskelig situation. Staten bruger naturligvis, som det er kendt, ikke alene sine skatter som en kilde til at skaffe sig indkomster, men også til at udjævne konjunkturerne, og vi ville komme i en situation, hvor en række borgere ville føle sig ført bag lyset, når vi alligevel var nødt til at lade være at sætte skatterne ned, fordi den økonomiske situation som helhed krævede det. Der er altså på dette og på en række andre punkter en række forbehold.

Jeg må også tage afstand fra, at fradragsretten uden videre bortfalder for jordleje. I forbindelse med erhverv er det klart, at det er en udgift, f. eks. på linje med den leje man skal betale af bygninger.

Må jeg ikke sige til regeringen, at vi har jo indledt en møderække med kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Vi har tidligere i månedsvis forhandlet med de to partier. Vi nåede intet resultat. Jeg skal indtrængende henstille til ministeren for skatter og afgifter at fremskynde forhandlingerne, så vi eventuelt i fællesskab kan finde et andet flertal for jordbeskatning her i folketinget. Lad os hurtigt få afgjort, om de fire partier overhovedet har fælles opfattelse af forholdet. Jeg har sagt, at det tror jeg ikke. Lad os gå i tinget og se, om vi ikke kan finde et flertal, vi kan være fælles med. Der skal mindst tre partier til, hvis man ikke vælger fremskridtspartiet, men jeg er også parat til at tage disse tre partier, hvor de måtte findes.

Må jeg stille et direkte spørgsmål til ministeren: har regeringen planer om at udskyde løsningen af dette spørgsmål om jordbeskatningen eller grundbeskatningen til efter kommunevalget, eller er man parat til at sætte alt ind på hurtigst muligt at nå en løsning? Dette er meget nødvendigt af hensyn til Danmarks økonomi.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi må vel sige, at dette forslag er lidt af retsforbundets kongstanke – med en blød overgangsform. Nu skal jeg selvfølgelig søge at udtrykke partiets og ikke min egen mening om forslaget, men jeg vil lade være med at